

Medlem for Ringsted ikke med; han var den Gang til et andet Møde ovre i Jylland. Det vil jo erindres, at det var den Dag, han og hans Partifæller havde sammenkaldt til en Række Massemøder omkring i Landet. Det er for Resten mærkeligt, synes jeg, at det ærede Medlem for Ringsted forleden Dag, han havde Ordet, og holdt sin lange Tale, slet ikke berørte disse Massemøder. De kunde jo have været fremførte som et Bevis paa, hvilken Tilslutning han og hans Parti have blandt Befolkningen omkring i Landet.

Men de to ærede Medlemmer vide altsaa meget vel, ud fra hvilken Forudsætning denne Ordning med Hensyn til Husmandsbevillingerne blev vedtagen i Foraaret. De vide det meget vel; men desuagtet rejse de ud og holde rene partipolitiske Taler i Husmandsforeningerne. Det forekommer mig, at de to ærede Medlemmer egentlig ikke vel kunne være en saadan Optræden bekendt, en Optræden, der er fuldstændig i Strid med de Aftaler, der ere truffne her i Rigsdagen, og som de ikke, da disse Aftaler bleve truffne, havde noget at indvende imod. Jeg siger derfor, at det forekommer mig, at de to ærede Medlemmer af den danske Rigsdag ikke kunne være en saadan Optræden bekendt, og jeg vil sige til de to ærede Medlemmer, at hvis de agte at fortsætte ad denne Vej — og det gøre de vel nok —, saa forekommer det mig, at der maa træffes saadanne Forholdsregler, der kunne sikre, at hvad Rigsdag og Regering bestemme, det skal respekteres, skal ske Fyldest. (*K. M. Klausen*: Hvad skal det være?) De ærede Medlemmer kunne jo først se, hvorledes de ville bære sig ad, saa faa vi andre overveje, hvilke Forholdsregler vi maa træffe.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds omtalte den af mig foreslaaede Bevilling til Erhvervelse af ny Klitarealer, men han omtalte den paa en mildest talt mærkelig Maade. Det ærede Medlem udtalte efter Rigsdagstidenden: „Nu kommer der Fart i Beplantningen af vore Heder og Klitter. Det vil erindres, at denne Sag var gaaet omtrent fuldstændig i Staa. I Højres Dage blev der hvert Aar anvendt betydelige Beløb til Indkøb af Hede- og Klitarealer, og Beplantningen gik rask fremad. Men efter at den nuværende højtærede Landbrugsminister var kommen til Magten, gik dette fuldstændig i Staa.“ Jeg siger, det er en ganske mærkelig Maade at referere en Sag paa, og jeg skal derfor for tredie eller fjerde Gang vejlede det ærede Medlem en lille

Smule paa dette Omraade. Jeg er ikke sikker paa, at det nytter. (*Nielsen-Grøn*: Ikke Spor!) Nej, jeg tror ikke, det nytter. Men jeg skal alligevel gøre mig Ulejligheden endnu en Gang og give det ærede Medlem en lille Vejledning med Hensyn til, hvorledes denne Sag forholder sig.

Se, den Gang jeg overtog Landbrugsministeriet, havde vi 17,000 Tdr. Land indkøbte Klitarealer, som ikke vare beplantede. Jeg sagde derfor: Naar vi ligge med 17,000 Tdr. Land, saa er der en lille Overgang ingen Grund til at gøre Indkøb af ny Klitarealer. Derfor standsede vi i nogle Aar med Køb af saadanne. Men selve Beplantningen af Klitarealerne blev ikke forringet det allermindste ved denne Foranstaltning, Beplantningen gik sin jævne Gang trods det, at vi ikke gjorde Indkøb af ny Arealer, og først nu, da der begynder at være Trang til ny Arealer adskillige Steder, kommer jeg med Forslag om at købe ny Klitarealer. Dette er det virkelige Forhold. Det er altsaa slet ikke saaledes, som det ærede Medlem vil give det Udseende af, at Beplantningen er gaaet i Staa, aldeles ikke.

Det ærede Medlem omtalte derefter et Tilfælde fra Slagelse-Egnen, hvor en Mand skal have solgt en syg Ko til en Slagter, og denne Slagter skal saa have afhændet Kødet af denne syge Ko til nogle Familier der nede, og disse Familier skulle saa være blevne syge ved Nydelsen af dette syge Kød. Dette Forhold er selvfølgelig ganske uforsvarligt, og det er ikke alene uforsvarligt, men det er ogsaa strafbart. Hvis nu imidlertid det ærede Medlem, som det jo syntes at fremgaa af nogle af hans Udtalelser, vil bebrejde mig noget i den Henseende, saa er det ganske uberettiget, og det er saa meget mere uberettiget, som det ærede Medlem jo dog ved, at den Lov, hvorefter et saadant Forhold bliver strafbart, har jeg faaet gennemført, og det ærede Medlem læste jo selv en Del op af Bestemmelserne i denne Lov. Der er derfor ingen Grund til at rette nogen som helst Anke imod mig for denne Sags Skyld, og naar det ærede Medlem mener, at de Mulkter, som de vedkommende bleve idømte — de fik jo Mulkter alle sammen —, vare for smaa, saa er det jo noget, som slet ikke sorterer under Ministeriet. Det er et Spørgsmaal, der udelukkende afgøres af Domstolene. Hvorvidt Mulkterne have været for smaa i dette Tilfælde, det ved jeg ikke, jeg kender slet ikke denne Sag uden fra Omtale i „Social-Demokraten“, og jeg antager for øvrigt, at det